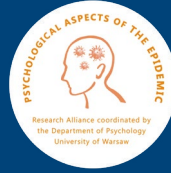

Wydział Psychologii
Uniwersytetu Warszawskiego

Center for Research and Practice
in Cultural Continuity

Skutki pandemii wśród mniejszości i imigrantów

Raport nr 4 z badania przeprowadzonego podczas
epidemii COVID-19 w 2020 r.

BADANIE

Doświadczenia oraz skutki pandemii wśród mniejszości i imigrantów w Polsce i Meksyku. Projekt „Language as a Cure/Językowe antidotum”, Wydział „Artes Liberales” i Wydział Psychologii UW (Program TEAM Fundacji na rzecz Nauki Polskiej)

CEL

Badanie dotyczyło doświadczeń pandemii wśród grup mniejszościowych i imigranckich w Polsce i Meksyku. Skupiliśmy się na doświadczeniach tych grup w czasie pandemii (poczucie zagrożenia, przestrzeganie obostrzeń, obawa o utratę pracy, dzielenie teorii spiskowych związanych z pandemią, stygmatyzacja związana z COVID-19) oraz roli przeszłej traumatyzacji członków tych grup. Analizowaliśmy wpływ tych czynników na dobrostan, zdrowie oraz skutki pandemii w tych społecznościach oraz na sytuację języków mniejszościowych, których one używają. Celem badania było również sprawdzenie potencjalnych zależności między doświadczeniem aktualnej stygmatyzacji i/lub przeszłej traumatyzacji a doświadczeniami pandemii oraz identyfikacja potencjalnych czynników poprawiających dobrostan i zdrowie grup mniejszościowych, takich jak stabilna identyfikacja z grupą lub podtrzymywanie języka mniejszościowego.

Łemkowie
Wilamowianie
Kaszubi
Ślązacy
imigranci z Ukrainy

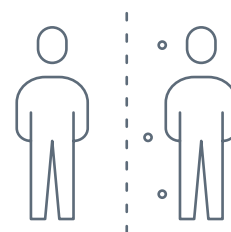
METODA

Badanie sondażowe przeprowadzone zostało metodą CAWI przy współpracy z rdzennymi badaczami, aktywistami oraz innymi członkami lokalnych społeczności. Badanie prowadzono od 1.06.2020 do 3.01.2021 r. wśród grup mniejszościowych (Łemkowie, Wilamowianie, Kaszubi, Ślązacy), imigrantów z Ukrainy, na próbie osób niebędących członkami mniejszości w Polsce oraz wśród rdzennych społeczności w Meksyku.

WYNIKI

Poziom zgłaszanej doświadczenia stygmatyzacji związanej z pandemią różnił się między badanymi grupami. Łemkowie deklarowali je najrzadziej. Z tego powodu w grupie łemkowskiej nie można było sprawdzić związków stygmatyzacji z dobrostanem i reakcjami na pandemię. Ślązacy najczęściej zgłaszali doświadczenie dyskryminacji, w tym bycia traktowanym jako zagrożenie. Badania na próbie kaszubskiej wykazały, że doświadczanie stygmatyzacji, przy kontroli wcześniejszych doświadczeń dyskryminacji, istotnie obniża dobrostan psychiczny^[1], potęguje skłonność do wierzenia w teorie spiskowe^[2], może też prowadzić do dezadaptacyjnych zachowań dotyczących przestrzegania zasad bezpieczeństwa w pandemii. Efekt ten zaobserwowaliśmy również w wypadku próby śląskiej^[3].

Ślązacy odczuwali większe zagrożenie koronawirusem dla własnego zdrowia niż Kaszubi i grupa większościowa (Polacy)^[4]. Obie grupy mniejszościowe przejawiały częstsze stosowanie się do obostrzeń i zaleceń sanitarnych niż osoby z grupy większościowej^[5]. Z kolei Kaszubi w większym stopniu deklarowali gromadzenie zasobów (np. pieniędzy, pożywienia) niż Ślązacy i grupa większościowa^[6]. Grupa większościowa przejawiała wyższy poziom wiary w teorie spiskowe związane z koronawirusem niż grupy mniejszościowe^[9].

Uczestnicy pochodzący z grupy śląskiej, kaszubskiej i łemkowskiej deklarowali obawy przed utratą pracy lub obniżeniem zarobków. W przypadku dwóch pierwszych grup odpowiedzi dotyczące tych obaw miały istotny związek z doświadczeniem bycia dyskryminowanym^[10]. W każdej grupie wystąpiła istotna statystycznie zależność między częstym myśleniem o trudnych dla grupy wydarzeniach z przeszłości a obawami dotyczącymi stabilności ekonomicznej w trakcie pandemii (np. znalezieniem zadowalającej pracy)^[11].

[1] Kaszubi: $\beta = -0,11$, $p < 0,01$

[2] Kaszubi: $\beta = 0,14$, $p < 0,01$

[3] Kaszubi: $\beta = 0,19$, $p < 0,01$;
Ślązacy: $\beta = 0,12$, $p < 0,01$

[4] $F(2, 1495) = 12,36$, $p < 0,001$

[6] $F(2, 1495) = 25,16$, $p < ,001$

[7] $F(2, 1495) = 4,62$, $p < ,05$

[9] $F(2, 1495) = 5,30$, $p < ,01$

[10] Ślązacy: $\beta = 0,200$, $p < 0,001$;
Kaszubi: $\beta = 0,141$, $p < 0,001$

[11] $\beta = 0,211$, $p < 0,001$

Przeprowadzone badania wskazują, że grupy mniejszościowe różnią się od grupy większościowej pod względem doświadczeń pandemii COVID-19 oraz reakcji na to zagrożenie. Potencjalnymi czynnikami wpływającymi m.in. na przestrzeganie obostrzeń, wiarę w teorie spiskowe czy lęk o utratę pracy jest doświadczanie stygmatyzacji związanej z COVID-19 oraz przeszłej traumatyzacji. Dalsze analizy będą skupiały się na sytuacji mieszkających w Polsce imigrantów z Ukrainy podczas pandemii, doświadczeniach pandemii wśród rdzennych społeczności w Meksyku oraz potencjalnych czynnikach pozytywnie wpływających na dobrostan i zdrowie osób z grup mniejszościowych.

ZESPÓŁ

Kierownik projektu: Justyna Olko

Zastępca kierownika projektu: Michał Bilewicz

Zespół badawczy: Bartłomiej Chromik, Eduardo de la Cruz, Szymon Gruda, Gregory Haimovich, Tetyana Lewińska, Katarzyna Lubiewska, Justyna Majerska-Sznajder, Joanna Maryniak, Anna Maślana, Maria Mirucka, Magdalena Skrodzka, John Sullivan, Michał Wypych. Współpracownicy i zewnętrzni eksperci projektu: Ołena Duć-Fajfer, Andrzej Galbarczyk, Grażyna Jasieńska, Bogumił Kamiński, Karolina Miłkowska, Tomasz Szapiro, Tomasz Wicherkiewicz

PRZECZYTAJ WIĘCEJ

<https://culturalcontinuity.al.uw.edu.pl/projects/lcure/>

KONTAKT

Justyna Olko

✉ justynao@al.uw.edu.pl

Michał Bilewicz

✉ bilewicz@psych.uw.edu.pl

WYDZIAŁ PSYCHOLOGII
UNIwersYTETU WARSZAWSKIEGO

✉ promocja@psych.uw.edu.pl

f [WydzialPsychologiiUW](https://www.facebook.com/WydzialPsychologiiUW)

🏠 psych.uw.edu.pl

BIURO PRASOWE
UNIwersYTETU WARSZAWSKIEGO

✉ media@uw.edu.pl

f [fanpageUW](https://www.facebook.com/fanpageUW)

🏠 uw.edu.pl

Więcej informacji na: covid.psych.uw.edu.pl

Projekt „Language as a cure: linguistic vitality as a tool for psychological well-being, health and economic sustainability” jest realizowany w ramach programu Team Fundacji na rzecz Nauki Polskiej współfinansowanego przez Unię Europejską z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

Projekt POIR.04.04.00-00-3DBF/16-00 pt. „Language as a cure: linguistic vitality as a tool for psychological well-being, health and economic sustainability” jest realizowany w ramach Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój 2014 – 2020 (PO IR), Oś IV: Zwiększenie potencjału naukowo-badawczego, Działanie 4.4: Zwiększanie potencjału kadrowego sektora B+R Fundacji na rzecz Nauki Polskiej współfinansowanego przez Unię Europejską z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego”

Wydział Psychologii
Uniwersytetu Warszawskiego

UNIwersYTET
WARSZAWSKI